

Aarhus
Symfoni
25/Orkester
/26

Nielsen 5

5. marts 2026

kl. 19.30

Symfonisk sal

Musikhuset Aarhus

6. marts 2026

kl. 19.30

Viborg

Idrætshøjskole

PROGRAM

Sergej Prokofjev (1891-1953)

Klaverkoncert nr. 2 (1912-13)

- 1 Andantino
- 2 Scherzo. Vivace
- 3 Intermezzo. Allegro moderato
- 4 Finale. Allegro tempestoso

35 min.

P A U S E

25 min.

Carl Nielsen (1865-1931)

Symfoni nr. 5 (1922)

- 1 Tempo giusto – Adagio non troppo
- 2 Allegro – Presto – Andante un poco tranquillo – Allegro

40 min.

Varighed i alt ca. 100 min.

MEDVIRKENDE

Dmitry Matvienko

DIRIGENT

Samarbejdsconcert med Lumbye Akademiet

Vadym Kholodenko

KLAVER

Nielsen 5

af Christina Blangstrup Dahl

En monstrøs koncert. Oprørsk, upoleret – og skrevet af en blot 21-årig ung mand: Prokofjavs 2. klaverkoncert er en supernova af en koncert. Med civiliseret brutalitet genskaber Prokofjev musikken i sit eget billede. Resultatet er en dybt fascinerende blanding af primal vildskab og øjeblikke af bjergtagende skønhed.

Samme yderpunkter finder vi, når Carl Nielsen slipper de allerstørste kræfter løs i sin utæmmelige 5. symfoni. Det er en symfoni, der i sin rebelskhed er svær at sætte i bås. Til gengæld er den let at høre – også selvom (eller måske netop fordi) den er voldsom og til tider destruktiv. Symfoniens grundtone er optimismen, og den kulminerer i en lysende fakkell af håb: Kunsten overvinder alle konflikter.

Prokofjev: Klaverkoncert nr. 2

Dette er en mastodontisk koncert. Den er rebelsk, brutal – og så er den skrevet af en kun 21-årig studerende.

Det er så ganske vist en studerende, der skrev sit første klaverstykke som femårig, spillede Beethoven-sonater som 9-årig og havde skrevet to operaer, en symfoni, en violinsonate og adskillige klaverværker, da han blev optaget på konservatoriet som 13-årig. Det var også en studerende, der kedede sig bravt på den konservative musikinstitution. Med sine to første klaverkoncerter begyndte Prokofjev at træde i karakter som

komponist og tage afstand fra samtidens fremherskende reaktionære smag. Hans første klaverkoncert fra 1912 grundlagde Prokofjavs rygte som enfant terrible, og den blev kritiseret for sit overfladiske showmanship og akrobatiske teknik. Med den anden koncert forsøgte han at skabe et værk med større dybde – om end den faktisk kræver endnu større tekniske færdigheder end den første. Prokofjev skrev begge koncerter til sig selv, og han var en exceptionel pianist.

Premieren blev en vaskeægte skandale – hvilket ikke afskrækkede den unge Prokofjev det mindste. Han fik sin eksamen – belønnet med den eftertragtede Rubinstein-pris – rejste til udlandet og mødte de største navne i europæisk musik, heriblandt Stravinskij.

Den anden klaverkoncert er en supernova af en koncert, fyldt med sære kanter og akavede passager, der skaber et udtryk af civiliseret grovhed. Koncerten har fire satser (i stedet for de sædvanlige tre), og der er ingen langsom sats. I stedet får vi hist og her korte glimt af bjergtagende ro i lyriske passager – men der er ikke mange af dem.

Det er imidlertid sådan, hele koncerten begynder: med et lyrisk tema i klaveret, der ringer klart ud – som kirkeklokker, der anslås tilfældigt. Den første kadence er markeret ”narrante”, altså ”fortællende”. Det er ikke en almindelig musikbetegnelse, så Prokofjev må

have insisteret på, at koncerten har et fortællende element. Få minutter senere begynder det musikalske trolldøj at stikke hovedet frem, og musikken bliver stadig mere eftertrykkelig.

Kadencen i slutningen af første sats graver dybt, både i solistens musikalske og tekniske kunnen – og i omfang fylder den faktisk næsten halvdelen af satsen. Højdepunktet er markeret ”colossale” i noderne, og bedre kan det næsten ikke udtrykkes. Satsen slutter imidlertid i et blidt, uskyldigt ekko af indledningens tema, som det letteste af verden. Ingen uhyrer her; det hele var blændværk.

Selvfølgelig var det ikke det! Anden sats er en djævedans af en scherzo. Sværhedsgraden er ekstrem, og solisten spiller løbenoder uafbrudt, unisont i begge hænder, som en uendelighedsmaskine. Orkestret kommenterer, men afholder sig ellers klogeligt fra at gå i vejen for solisten. Bonusinformation for de matematisk interesserede: Der er næsten 1500 toner i hver hånd i denne korte sats; det er ti noder i sekundet.

I en normal, civiliseret klaverkoncert ville vi bagefter have fået en langsom sats, der ville få blodtrykket ned i det forsvarlige leje igen. Men ikke hos Prokofjev! Begyndelsen af tredje sats er lige så diabolisk som anden sats, med dybe klange i orkestret, som om helvedes gab står åbent, og djævlene selv kommer stampende op. Klaveret slutter sig til den groteske dans.

Men det er ikke kun rå musik; klaveret byder ind med både vederkvægende solosteder og med oprørske, grove indslag. Her er lige dele muskler og mystik, og hen mod slutningen får vi nogle næsten cirkusagtige passager – som om både komponist og solist gør nar af hele koncertformen – ”hør bare, hvor let det her er”. Men snart er solisten igen en trolldmand, der betvinger både musik og orkester i denne groteske af en sats.

Sidste sats er indbegrebet af poleret brutalitet. Og ikke altid velpolert; rå kanter stikker jævnligt ud og truer med at flå musikkens grundmaterie fra hinanden. Det er som en nævekamp mellem orkester og solist. Ligesom tidligere i koncerten er der også blødere passager i klaveret – men om de fungerer som kontrast eller fremhævelse af det grove er svært at sige.

Kadencen i slutningen af satsen starter i det mørkeste mørke – og så tager den vejret fra os med sin skønhed. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Prokofjev evner at skrive både smukt, romantisk og henført. Det er bare ikke den slags musik, han har valgt at skrive i denne koncert, og som for at slå dét fast er slutningen en hårrejsende tour de force.

Bonusinformation: Det var for øvrigt lige ved, at denne koncert ikke blev bevaret. Prokofjev havde ladet partituret ligge i sin lejlighed i Skt. Petersburg, da han tog til udlandet, og her brugte de nye lejere partituret som optændingsmateriale. Vistnok til at lave en omelet (til deres forsvar var det midt under den russiske

revolution; de havde sikkert nok at gøre med at holde varmen). Det lykkedes dog Prokofjev at stykke koncerten sammen igen – efter hukommelsen. Hvorvidt den største bedrift er at skrive denne koncert, at spille den – eller at kunne huske hele værket godt nok til at kunne genskabe det er svært at afgøre. Alt sammen hører imidlertid til historien om en overmenneskelig klaverkoncert.

Endnu en bonusinformation, denne gang af den mere humoristiske slags: Musikken var kontroversiel, da Prokofjev spillede den i Paris. Dog ikke så meget blandt det forvante, avantgardistiske parisiske publikum som blandt Prokofjevs naboer, der ikke var synderligt begejstrede for lydene af den dæmoniske kadence i første sats. Prokofjev overvandt imidlertid naboernes modstand ved at hamre på en kasse – for at bevise, at der var værre lyde i verden at udholde. Rådet er hermed givet videre til eventuelle nabostridigheder. Vi fraskriver os dog ethvert ansvar for dets effekt (og anmoder venligst om ikke at afsløre kilden til fremgangsmåden for naboerne).

Carl Nielsen: 5. symfoni

Carl Niensens 5. symfoni er skrevet, efter at verden gik under. Både på den internationale scene – i 1922 var ekkoet af 1. verdenskrigs rædsler endnu ikke døet ud – og i komponistens privatliv; Carl Nielsen havde således været igennem en separation fra sin hustru.

Interessant nok vælger Carl Nielsen ikke samme musikalske vej som mange andre

komponister på denne tid – det, som man kan kalde musikkens sammenbrud, hvad enten det er i form af Stravinskis sønderflåen af rytmer og tonalitet i *Le Sacre du Printemps* (1913) eller Schönbergs tilflugt i tolvtonemusikken i 1921. I stedet vælger Carl Nielsen – som han tit gjorde – sin helt egen vej, og den 5. symfoni er en størrelse, som i sin rebelskhed er svær at sætte i bås. Til gengæld er den let at høre – også selvom den er voldsom og til tider destruktiv.

Vi begynder imidlertid i lutter idyl – måske som et ekko fra romantikken: En skovstemning, med sagte strygere og smukke udbrud i blæsere og horn. Det er næsten nationalhelten Nielsen, vi hører her – ham fra sangene og *Tågen letter*. Der går dog ikke særlig længe, før det nielsenske tonesprog tager over – og hører man godt efter, kan man ane en oprørsk lilletrømme i baggrunden.

Netop lilletrømmen tilraner sig snart opmærksomheden; brutalt afbryder den pastoralen, og klarinetten følger efter ud i noget, der udvikler sig til en primal vanvidsdans, som er tættere på *Sacre* end på fynske idyller. Det er, som om krigen (den indre såvel som den ydre) stadig hænger i ørerne på komponisten. Men kampen mellem det positive og det negative, mellem det musikalske udtryk og dets vrængbillede opgives ikke så let; den smukke idyl vender tilbage, og for en tid tror man, at den har vundet – indtil klarinetten igen dukker op med sit insisterende tema, der nu spreder sig som en løbeild i orkestret gennem træblæsere, messingblæsere

og til den subversive lille tromme fra før. Det her er ikke en fin musikteoretisk sidestille af hoved- og sidetemaer; det er en kamp på liv og død. Satsen dør ud i en klarinetsolo, som helt til det sidste forsøges destrueret af lille trommen.

Symfoniens traditionelle opdeling i fire satser er passé; i stedet deler komponisten sit værk op i to halvdele. ”Jeg har denne Gang ændret Formen og nøjes med to Dele i Stedet for de sædvanlige fire Satser,” fortalte Carl Nielsen om formen. ”Jeg har tænkt saa meget over dette, at man i den gamle Symfoniform som Regel sagde det meste af det man havde paa Hjerte, i den første Allegro. Saa kom den rolige Andante, der virkede som Modsætning, men saa atter Scherzoen, hvor man igen kommer for højt op og ødelægger Stemningen i Finalen, hvor Idéerne alt for tidt er sluppet op. Mon ikke Beethoven har følt det i sin ‘niende’, da han tog Menneskestemmen til Hjælp mod Slutningen! Jeg har altså gjort det denne Gang, at jeg har delt Symfonien i to store, brede Dele – den første, der begynder langsomt og roligt, og den anden mere aktive.”

Som en negation af første sats’ slagmark begynder sidste sats med et af den slags temaer, som man ville genkende som Carl Nielsens musik selvom man hørte det isoleret fra alt andet: Det er på en gang overdådigt og ligetil – med ekkoer til romantikken – og sært fremmedartet, som om det henviser til landskaber i en helt anden dimension end den verden, som vi kender til. Det er netop dette

tonesprog, som gør Nielsen så moderne og musikken så vedkommende også i dag. Kampen fra første sats høres i ekkoer nu og da – klarinetten er stadig kampberedt, mens lille trommen er afløst af pauken – men denne sats tilhører orkestret, og de lange orkesterpassager bærer en optimisme, der kulminerer i en lysende fakkel af håb, som overtrumfer alle udfordringer. Krigen er slut, separationen overstået – og musikken er vidnesbyrdet derom.

Symfonien havde premiere 22. januar 1922, og i dagens anledning havde *Politiken* en omtale med et interview med komponisten (og ja, det var dengang moderne musik rent faktisk var moderne). Her fortalte Carl Nielsen om symfonien, der (i modsætning til de tre foregående) ikke havde noget navn:

”Min første Symfoni var ogsaa navnløs. Men saa kom ‘De fire Temperamenter’, ‘Espansiva’ og ‘Det Uudslukkelige’, egentlig blot forskellige Navne paa det samme, det eneste, som Musiken til syvende og sidst kan udtrykke: de hvilende Kræfter i Modsætning til de aktive. Skulde jeg finde en Betegnelse paa denne min femte og nye Symfoni, skulde den udtrykke noget lignende. Jeg har ikke kunnet faa fat paa det ene Ord, der paa samme Tid var karakteristisk og ikke for pretentiøst – og saa har jeg ladet det være.”

Journalisten spurgte ogsaa ind til ”den Idé eller Tanke, der ligger til Grund” for symfonien: ”Ja, hvordan skal jeg forklare det?” svarede Carl Nielsen. ”Jeg ruller

en Sten op ad en Bakke, anvender de Kræfter, der er i mig, paa at bringe Stenen op paa et Højdepunkt. Dér ligger Stenen saa stille. Kræfterne er bundet i den – indtil jeg giver den et Spark, da samme Kræfter udløses og Stenen ruller ned igen.”

Carl Nielsen var en generøs og velformuleret formidler af sin egen musik. Men som altid – og lige som mange andre komponister – er Carl Nielsen meget opsat på, at hans musik ikke må opfattes som programmusik: ”Men De maa blot ikke opfatte det som et Program!” insisterede han over for journalisten. ”Disse Forklaringer og Anvisninger paa, hvad Musiken ‘forestiller’, er kun af det onde, distraherer Tilhørerne og ødelægger den absolute Tilegnelse.” Med andre ord: Entydighed er musikkens fjende; hvis man sidder og forsøger at analysere sig frem til et Svar, går man glip af det, som musikken i virkeligheden handler om.

Som næsten alle andre store værker voldte ogsaa Carl Nielsens 5. symfoni publikum kvaler. Det forudså komponisten selv inden premieren: ”Man har sagt mig, at min nye Symfoni ikke ligner mine tidligere. Jeg kan ikke selv høre det. Men maaske er det rigtigt. Jeg véd dog, at den er ikke saa helt nem at capere, heller ikke helt nem at spille.” Det var en forudsigelse, der kom til at holde stik. Premiereren blev ganske vist en succes, og især første sats vakte begejstring. Andre var dog – for nu at sige det mildt – kritisk anlagte. Komponisten og dirigenten Victor

Bendix beskrev harmdirrende symfonien som ”denne urenlige løbegravsmusik, dette frække bedrag, denne knytnæve i ansigtet”.

Året efter blev symfonien opført i Sverige, og det endte i ren skandale. *Berlingske Tidende* berettede, hvordan der under første sats udbrød ”en virkelig panik”, og en fjerdedel af publikum udvandrede ”med rædsel og vrede malede i deres ansigt”. Det tilbageblevne publikum forsøgte at hysse musikkens ekstremer ned til et mere velkendt leje, hvilket blot fik dirigenten til at skruer endnu mere op for lydniveauet.

Vi har dog fuld tiltro til, at Aarhus Symfoniorkestrets publikum er af en sådan kaliber, at I sagtens kan ”capere” aftenens program.

Rigtig god koncert.

Vær med til at støtte
Aarhus Symfoniorkester

Bliv medlem af
Aarhus Symfoniorkesters Venner

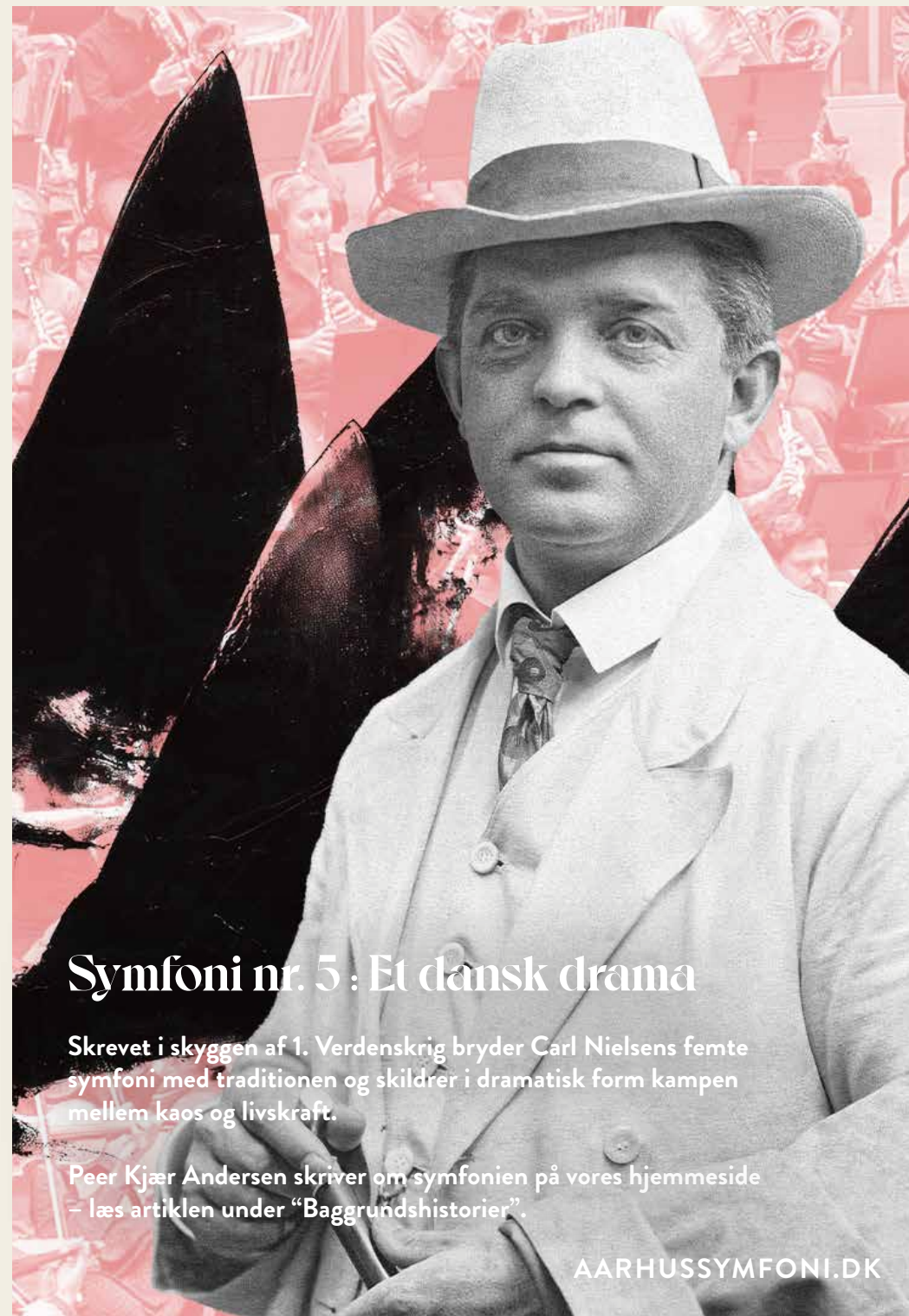
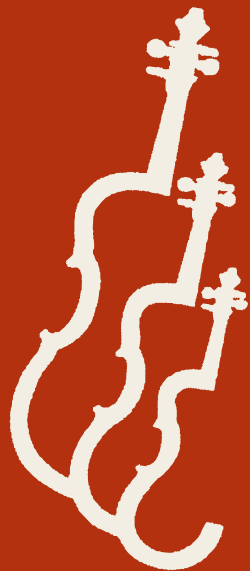
Husk at
venneforeningen
holder gratis optakt
for alle før hver
torsdagskoncert.

Se programmet på
www.asov.dk

Medlemskab giver
fri adgang til særlige
prøver/generalprøver,
gratis medlemsblad
samt uvurderlig støtte
til byens orkester.

Meld dig ind på
www.asov.dk

eller ved henvendelse til formand
Tove Christensen, dr. med.
asov.tc@gmail.com

Symfoni nr. 5: Et dansk drama

Skrevet i skyggen af 1. Verdenskrig bryder Carl Nielsens femte symfoni med traditionen og skildrer i dramatisk form kampen mellem kaos og livskraft.

Peer Kjær Andersen skriver om symfonien på vores hjemmeside – læs artiklen under “Baggrundshistorier”.

AARHUSSYMFONI.DK

Dmitry Matvienko DIRIGENT

Dmitry Matvienko trådte ind på den internationale musikscene med faste skridt, da han i 2021 vandt Malko-konkurrencen for unge dirigenter. Konkurrencen fører et hav af engagementer med sig, heriblandt en koncert med Aarhus Symfoniorkester. Det var kærlighed ved første musikalske blik mellem dirigent og orkester, og Dmitry Matvienko blev derfor udnævnt til Aarhus Symfoniorkestrets chefsdirigent fra sæson 2024-25.

Dmitry Matvienko er uddannet både som korsanger og korrepetitor og har faktisk sunget et år i operakoret i Perm under Teodor Currentzis. Herefter uddannede han sig til dirigent på konservatoriet i Moskva, og i 2017 blev han en del af dirigentpraktikprogrammet i Ruslands Nationale Filharmoniske Orkester. Her har han assisteret dirigenter som Vladimir Jurowski, Vasily Petrenko og Michail Jurowski.

Ved Hvideruslands Nationalopera har han dirigeret *Fyrst Igor*, *Faust*, *Iolanta*, *La Traviata*, *Tsarens Brud*, *Ildfuglen* og Verdis *Rekviem*, og i de seneste sæsoner har han dirigeret orkestre som Dallas Symphony, Tokyo Symphony, Sydney Symphony Orchestra, Stuttgarter Philharmoniker, Orquestra Gulbenkian, Orchestra del Teatro Carlo Felice Genova, Orchestra Teatro Regio Torino, National Orchestra of Russia, Bergen Philharmonic og Adelaide Symphony Orchestra. Han assisterede Vladimir Jurowski ved en opsætning af Sjostakovitjs *Næsen* på Bayerische Staatsoper, ligesom han dirigerede Korngolds *Die tote Stadt* på Novaja Opera i Moskva og *Fra de dødes hus* af Janacek på Teatro dell'Opera di Roma. Senest har han dirigeret *Aida* på Opéra national de Paris.

Dmitry bor i København sammen med sin kone og søn.

Vadym Kholodenko KLAVER

Vadym Kholodenkos karriere begyndte for alvor, da han i 2013 vandt en af verdens største klaverkonkurrencer, den prestigøse Van Cliburn International Piano Competition. Siden da har han spillet med en lang række af verdens største orkestre, heriblandt London Philharmonic Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, Wiener Symphoniker, Sydney Symphony Orchestra, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Philadelphia Orchestra, Budapest Festival Orchestra og Cincinnati Symphony Orchestra.

Vadym Kholodenko har været huskunstner hos både Fort Worth Symphony Orchestra (Texas, USA) og SWR Symphonieorchester (Stuttgart, Tyskland), og han er en engageret kammermusiker. Som solist har han et meget bredt repertoire, hvilket også ses i de indspilninger, han har lavet.

Hans diskografi omfatter således solo-klaverværker af en mangfoldig liste af komponister fra Bach over Beethoven og Schubert til Prokofjev, Tjajkovskij og Rzewski. Han har også indspillet Griegs klaverkoncert, Saint-Saëns klaverkoncert nr. 2 og alle Prokofjefs klaverkoncerter. Kholodenkos indspilninger har modtaget priser som Editor's Choice Award (BBC Music Magazine) og Diapason d'Or de l'année.

Den ukrainske pianist blev født i Kyev, Ukraine, og er uddannet både i Kyiv og på Moskvas Statskonservatorium. Både privat og professionelt danner han par med violinisten Alena Baeva, der også har gæstet Aarhus Symfoniorkester, og sammen er de bosat i Luxembourg.

KONCERTBESÆTNING

VIOLIN I

Stanko Madic**
Johanna Tolvanen
Tue Lautrup
Ian van Rensburg
Thea Clemson Andersen
Katrin Djordjevic Sønnichsen
Matthias von Niessen
Matthias Gahl
Nadia Kornilova
Hayato Ishibashi
Anne Sophie Andersen**
Caroline Duffner**
Lada Fedorova**
Stephane Tran Ngoc**

VIOLIN II

Sarah Lucy Foldager
Sabine Sergejeva*
Birgitte Bærentzen Pihl
Søs Nyengaard
Pernille Jönsson Nüchel
Peter Clemson Steensgaard
Malwina Galara
Theophil Dan*
Sonia Zajac**
Aleksandra Hałaczkiwicz***
Cassandra Andrea Juul***

BRATSCH

Luminita Marin
Jevgēnija Frolova*
Emanuel Vots*
Nikolaj Lind Pedersen
Lars Kvist
Eva Paulin
Morten Møller*
Robert Karlsson**
Clara Davodeau***
Taslima Syed Bastin***

CELLO

Eugene Hye-Knudsen
Jens Lund Madsen
Ananna Lützhøft
Chiao-Hui Hwang
Fang-Yu Liang
Anne Hall**
Lucie Gueraud***
Helena Iglesias***

KONTRABAS

David McIlfratrick
Samuel Beck-Johnson
Christian Jørgensen
Antoni Dubajko**
Aleksander Gorny***

FLØJTE

Lena Kildahl Larsen
Toril Vik Kjøller
Judith Wehrle

OBO

Oliver Nordahl
Lisa Anna Gross

KLARINET

Mathias Vik Kjøller
Kristian Flagstad

FAGOT

Maksim Karpinskii
Eric Beselin

HORN

Flemming Aksnes
Lisa Maria Cooper
Jari Kamsula
Héctor Manuel Escudero
Luís Mota

TROMPET

Kim Hansen
Anders Kildahl Larsen
Christian Sebastian Deleurang**

BASUN

Fabrice Godin
Christian Tscherning Larsen

BASBASUN

Jens Vind

TUBA

Jonathan Borksand Hanke

PAUKER

Nikolai Petersen

SLAGTØJ

Rasmus Clemens*
Malte Vendelby*
Thomas Hamilton**

* kontraktansat assistent

** timeansat assistent

*** Lumbye Akademiet

Bliv fadder

Kontakt os på tlf. 89 40 90 90 / symfoni@aarhus.dk

Aarhus Symfoniorkesters Fond består af individuelle fadderskaber fra fonde, virksomheder og privatpersoner. Den selvstændige fond støtter orkestrets arbejde ved tilskud til instrumenter, turnéer, CD-indspilninger og lignende.

Læs mere på www.aarhussymfoni.dk/fadder/

- » A. Enggaard A/S
- » A/S Schouw & Co., Adm. direktør
Jens Bjerg Sørensen
- » Advokaterne i Jyllandsgården A/S
- » Alice Madsen
- » Arkitektfirmaet C.F. Møller A/S,
Arkitekt MAA Klaus Toustrup, formand
- » AVK Holding
- » Boost PLM, Projekt Manager Erik Løber
- » C.F. Møller Danmark A/S
- » CFO Stibo A/S, Torben Bedsted
- » CHD Holding A/S
- » Christian Haas
- » Danske Bank
- » Dansk Erhvervsprojekt A/S
- » Dansk Musiker Forbund
- » EDC Erhverv, Poul Erik Bech Aarhus
- » Erik Jensen
- » Flintholm Global Holding ApS
- » Formuepleje A/S
- » Forskningsfondens Ejendomsselskab
A/S, Direktør Jørgen Lang
- » Gorrissen Federspiel
- » Holst, Advokater
- » Juhl-Sørensen Pianohandel
- » Jyske Bank
- » Ingerlise Petri
- » Kjeld Sachmann
- » Middelfart Sparekasse
- » PDS Kapitalforvaltning ApS
- » Pressalit Holding
- » PricewaterhouseCoopers
- » RSM Danmark
- » RSM Danmark – Personale foreningen
- » Selskabet af 4. oktober 1944 A/S
- » Sparekassen Danmark
- » Steffen Ebdrup Invest Aps
- » Stormagasinet Salling
- » Støtteforeningen FHH
- » SYDBANK
- » Systematic Holding, Pernille Salling Holm
- » Todbjerg Busser A/S
- » Torben Brandt
- » Vilhelm Kiers Fond
- » Aarhus Oliefabriks fond for almene formål
- » Aarhus Symfoniorkesters Venner
- » Aarhus Universitets Forskningsfond
- » Aarhus Stiftstidendes Fond

SYMFO-BUSINESS

et unikt partnerskab
på tværs af symfoni,
udvikling & erhverv —

SymfoBusiness er et kulturfremmende værdi-partnerskab samt et berigende oplevelsestilbud for alle ansatte i de virksomheder, som samarbejder med Aarhus Symfoniorkester.

Som Platin- eller Sølvpartner støtter man gennem sit medlemskab orkestrets vision: At byde på nye og anderledes måder at præsentere den klassiske musik, fortælle orkestrets historie samt inddrage publikum i interaktive og medrivende koncertformer.

Som SymfoBusiness-partner er man derudover garanteret en skræddersyet koncertpakke med indlagte middage, workshops og eventuelt en

optræden i virksomheden, der tager kunder eller medarbejdere med helt ind i musikken — og bagom den.

Det er et forløb, der til fulde udnytter orkestrets professionelle kompetencer for sammenspil, organisering og inspiration — både som det kommer til udtryk i arbejdet på scenen og i alt det, der foregår før publikum lytter med.

Interesserede virksomheder og ledere kan kontakte Partnerskabsansvarlig Christine Hagge Larsen:

chhal@aarhus.dk • 20 54 32 88

SYMFOBUSINESS SÆRLIGE GIVERE

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

STIBOFONDEN

Per og Lise Aarsleff Fond

Bjerres
Bureau

SYMFOBUSINESS PLATINPARTNERE

SCHOUW+CO

KELD HEINE MORTENSEN

SYMFOBUSINESS SØLVPARTNERE

STUDENTERHUS
AARHUS

SPAREKASSEN
KRONJYLLAND

KAUFMANN
SINCE 1901

FYNSKE BANK

WINELAB

Er strygerne også gemt for din hørelse?

Få en **GRATIS** høreprøve
hos os, og få det hele med !

TLF. 70 82 82 00

Hørecenter ÅRHUS &
EBELTOFT

www.hca.dk

God fornøjelse!

Bare koncentrer dig om musikken

Bagefter skal vi nok opdatere dig med de **vigtigste nyheder**

Jyllands-Posten

Helvedsblomsterne

Thure Lindhardt, Ensemble Hermes,
Sophie Haagen & Mikkel B. Grevsen

Baudelaires *Les Fleurs du mal* vækkes til live i en intens musikdramatisk koncert med nyskrevne arier, elegante strygerarrangementer og digte, der chokerede deres samtid. En intens koncert, hvor mørket åbner for lyset, og skønheden spirer i det forbudte.

7. marts • Lille sal

→ musikhuset.dk

Ensemble Hermes
Bølgernes Musik
18. april • Lille sal

Christian Balvig
Ensemble Hermes
30. maj • Lille sal